

ВПЛИВ МЕТОДУ ГРУПОВОЇ ПСИХОКОРЕКЦІЇ НА КОРЕКЦІЮ УВАГИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Освітні заклади сьогодення мають на меті формування в учнів ряду компетенцій, а це, в свою чергу, обумовлює завдання формування особистісних якостей дитини, що здійснюється за рахунок розвитку усіх психічних процесів. Умовою продуктивного та екологічного навчання школяра виступає не лише створення зовнішнього сприятливого середовища, а й забезпечення внутрішнього функціонування психічних процесів. Особливе місце, при цьому, займає здатність дитини до зосередженості та вміння розподіляти увагу, охоплюючи при цьому якомога більше предметів. Як відомо, найбільша кількість помилок при виконанні завдань дітьми допускається внаслідок їх неуважності.

Тому тема дослідження уваги викликала інтерес багатьох вчених (П.Я.Гальперін, С.Л.Рубінштейн, Ю.Б.Гіппенрейтер, Л.С.Виготський, А.А.Ухтомський, А.Р.Лурія тощо) і є однією з найбільш вивчених в галузі психології. Переважно усі вони сходяться на тому, що увага виступає окремим психічним процесом, проте наразі і далі існують суперечки щодо генезу та особливостей уваги. Не зважаючи на це, тема уваги не втрачає своєї актуальності, оскільки даний психічний процес тісно пов'язаний з рештою пізнавальних властивостей особистості і впливає на розвиток когнітивних процесів (мислення, пам'яті), на спрямованість і вибірковість пізнавальних процесів. Тому вагоме місце в розвитку пізнавальних психічних процесів молодшого школяра посідає довільна увага [1].

На сьогодні порушення уваги в дітей шкільного віку є доволі поширеним явищем, а тому в центрі психологічних досліджень цього напрямку є розробка й впровадження програм корекційної роботи з молодшими школярами для покращення властивостей їхньої уваги. Найпоширенішою формою такої роботи виступає групова психокорекція, в ході якої широко використовуються ігрові методи взаємодії задля підвищення рівня уваги [3], які були застосовані в нашому дослідженні. Даний вид корекційної роботи є ефективним при роботі з учнями молодших класів, оскільки він сприяє не лише розвитку окремих пізнавальних процесів, а й загальному розвитку особистості, її соціальної взаємодії, комунікативних навичок та емоційно-вольової сфери. Методи групової корекційної роботи включають в себе

арттерапію, психодраму, музикотерапію, танцювальну терапію, казко- та бібліотерапія, лялькотерапію, але найбільш цікавою для учнів молодшої школи є ігрова терапія, оскільки даний вид діяльності ще займає вагому роль в їхньому житті [4].

Для дослідження було обрано методики «П'єрона-Рузера» для визначення рівня концентрації уваги та «Кільця Ландольта» для оцінки рівня стійкості та розподілу уваги. Констатувальний етап дослідження показав, що учні мають низькі показники за цими параметрами та потребують здійснення корекції. Тому, на основі отриманих результатів, була розроблена корекційна програма, реалізація якої представляє формувальний експеримент. Він проводився за рахунок проведення комплексу розвивально-корекційних вправ, що включали в себе групову ігротерапію та психогімнастику, з експериментальною групою на восьми заняттях [2].

Повторна діагностика на етапі контрольного дослідження показала, що зменшилася кількість респондентів, з дуже низьким та низьким рівнем розвитку уваги, зросла кількість показників середнього рівня, де відбулися значні якісні зміни при виконанні діяльності, а тому корекційна програма була ефективною. Припускається, що позитивний вплив на вирішення завдань могло справити знайомство зі змістом роботи ще на констатувальному етапі дослідження, а також виконання схожих вправ під час формувального експерименту.

Відповідно до цього, були надані практичні рекомендації психологу та вчителю щодо профілактики відхилень в функціонуванні уваги молодшого школяра.

Список літератури

1. Гиппенрейтер Ю.Б. Психология внимания/Под редакцией Ю. Б. Гиппенрейтер, В.Я.Романова. – М.: ЧеРо, 2001.- 858 с.
2. Локалова Н. П. 120 уроков психологического развития младших школьников (Психологическая программа развития когнитивной сферы учащихся I-IV классов). - М.: Ось-89, 2006. – С.273.
3. Мэш Э., Вольф Д. Детская патопсихология. Нарушения психики ребенка – СПб.: Прайм еврознак, 2003. – С.74.
4. Яценко Т. С. Теорія і практика групової психокорекції: Активне соціально-психологічне навчання: Навчальний посібник. – К.: Вища школа, 2004. – 697 с.

*Науковий керівник: Семиченко В.А,
д-р психол. наук, професор*